

M-95/2011 Álit 16. febrúar 2012

Álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa

Hinn 16. febrúar 2012 gaf kærunefnd lausafjár- og þjónustukaupa svohljóðandi álit í málinu M-95/2012:

I

Álitaefni og kröfugerð

Hinn 13. október 2011, bað A hdl., f.h. X, hér eftir einnig nefndur álitsbeiðandi, um álit kærunefndar lausafjár- og þjónustukaupa vegna kaupa á þjónustu hjá fyrirtækinu Y, en þau kaup fóru fram þann 25. október 2010. Samkvæmt því sem fram kemur í álitsbeiðninni nýttist þjónustan ekki sem skyldi og telur álitsbeiðandi hana hafa verið haldna galla í skilningi 9. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup og krefst skaðabóta.

II

Málsmeðferð kærunefndarinnar

Með bréfi dags. 19. október 2011 gaf kærunefndin seljanda kost á andsvörum og frest til að skila þeim til 2. nóvember. Engin andsvör bárust.

III

Málavextir og rökstuðningur álitsbeiðanda

Í álitsbeiðninni er málavöxtum lýst með svofelldum hætti:

„[...] álitsbeiðandi leitaði þjónstu Y þann 25. október 2010 í kjölfar þess að hafa dælt bensíni á bifreið sem knúin er áfram með díselolíu. Álitsbeiðandi hafði samband við Félag Íslenskra Biðfreiddaeiganda vegna þessa atviks. Var honum bent á að hafa samband við Y vegna tækjabúnaðar og þekkingar sem fyrirtækið hefði yfir að ráða vegna viðlíka atvika. Í kjölfar þess að álitsbeiðandi hafði samband við Y var honum tjáð að sérfræingur kæmi honum til aðstoðar þar sem hann var staddur á Ártúnshöfða í Reykjavík.

Ótilgreindur starfsmaður Y kom á staðinn á þjónstúbil fyrirtækisins. [...] Samskipti álistbeiðanda við starfsmanninn fólust að mestu í því að starfsmaðurinn framkvæmdi það sem umbeðið hafði verið símleiðis.

Starfsmaðurinn hóf aðgerðir við að taka spíss af olíusú, tengja við slönguna dælu og hóf svo að dæla bensíni af bifreiðinni uns nál á olíumæli bifreiðarinnar sýndi hann tómann. Að því loknu kannaði starfsmaðurinn ekki hvort tankurinn væri í raun og veru tómur og gerði ekki tilraun til að dæla af honum sjálfur.

Í framhaldinu dældi starfsmaðurinn 10 lítrum af díselolíu á tank bifreiðarinnar og hóf tilraunir við að koma henni í gang. Það gekk eftir fjölda tilrauna. Taldi starfsmaðurinn álitsbeiðanda trú um að verkinu væri lokið og hélt í kjölfarið sína leið. Að þessu loknu tókst álitsbeiðanda að aka bifreiðinni spölkorn en þá drap hún aftur á sér.

Álitsbeiðandi hafði þá í annað sinn samband við Y og kom þá starfsmaðurinn aftur á vettfang og hóf tilraunir við að koma bifreiðinni aftur í gang. Mælti starfsmaðurinn með því að meira magn díselolíu yrði sett í tank bifreiðarinnar og fóru hann og álitsbeiðandi því að bensínstöð N1 á Ártúnshöfða þar sem álitsbeiðandi setti samkvæmt fyrirmælum starfsmannsins 10 lítra af díselolíu á bifreiðina, auk þess sem starfsmaðurinn sjálfur setti einn liter af tvígangisolíu á bifreiðina. Á þessum tímapunkti var gerð tilraun til að koma bifreiðinni í gang en vélin gekk mjög illa og með miklum óhljóðum.

Hringdi álitshbeiddandi því næst í umboðsaðila bifreiðarinnar, Z, sem vísuðu honum á B. Álitshbeiddandi gerði því næst starfsmanni Y það ljóst að hans þjónustu væri ekki lengur óskað. Fór svo að dráttarþifreið frá Króki var fengin til að draga þifreiðina af vettfangi og á verkstæðið.

Við skoðun á verkstæði [...] komi ljós að enn var mikið bensín á þifreiðinni og ekki hafði verið skipt um olíusú. Bensínþlanda var í vél þifreiðarinnar og þar með voru olíuspíssar og háþrýstidæla í bensíntanki þifreiðarinnar ónýt. Var það talið mega rekja til þess að bensín hafði ekki verið fjarlæggt af þifreiðinni eins og átti að gera. Ennfremur kom í ljós að það getur valdið skemmdum á „spíssum“ þifreiðar þessarar tegundar ef tvígengisolía er sett í eldsneytistank hennar þar sem hún hefur ekki olíuverk heldur miðlar eldsneyti með dælu.“

Telur álitshbeiddandi að þjónusta Y hafi ekki byggst á fagþekkingu sbr. 4. gr. laga nr. 42/2000. Þá hafi þjónustan ekki verið í samræmi við 5. gr. sömu laga. Telur álitshbeiddandi að þjónustan hafi verið gölluð sbr. 1. tölul. 1. mgr. 9. gr. laga nr. 42/2000, þar sem segir að það teljsti til galla ef árangur af unnu verki stenst ekki kröfur 4. gr. eða þjónstua vikur frá lamennum öryggiskröfum sbr. 5. gr. Í 4. tölul. 1. mgr. 9. gr. segi jafnframt að þjónusta sé gölluð, feli hún í sér hættu á líkams- eða eignartjóni. Þá sé í 6. tölul. sömu málsgreinar kveðið á um að þjónusta teljist gölluð, víki hún að öðru leyti frá því sem samningur aðila kveður á um.

Álitshbeiddandi krefst skaðabóta, með vísan til 15. gr. laga nr. 42/2000, og að við ákvörðun þeirra verði litið til viðgerðarkostnaðar kr. 602.257., auk kostnaðar við að flytja umrædda þifreið á verkstæði kr. 9.600., samtals kr. 611.857.

IV

Niðurstæða kæruneftndarinnar

Kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa telur að ágreiningur álitshbeiddanda og Y falli undir valdsvið neftndarinnar, sbr. III. kafla laga nr. 87/2006 um breytingu á lögum um lausafjárkaup, lögum um þjónustukaup og lögum um neytendakaup og 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 766/2006 um kæruneftnd lausafjár- og þjónustukaupa. Ágreiningurinn fellur undir lög nr. 42/2000 um þjónustukaup sbr. 1. gr. þeirra.

Seljandi hefur ekki notæfrt sér rétt sinn til andmæla. Af því leiðir m.a. að kæruneftndin verður við afgreiðslu málsins að byggja á göngum frá álitshbeiddanda einum að því er atvik málsins varðar.

Samkvæmt þeim gögnum keypti álitshbeiddandi þjónustu af Y þann 25. október 2010. Fólst þjónustan í því að Y aðstoðaði álitshbeiddanda við að bregðast við því að álitshbeiddandi hafði fyrir mistök dælt bensíni á þifreið sína sem knúin er dísilolíu. Þá er ekki annað fram komið í málinu en að sú þjónusta sem álitshbeiddandi keypti af seljanda hafi ekki komið að gagni við að forða því að bensín það sem dælt hafði verið á þifreiðina ylli tjóni. Verður því við það að miða í málinu að þjónusta sú sem álitshbeiddandi keypti af seljanda hafi ekki náð tilætluðum árangri.

Samkvæmt 1. tölul. 1. mgr. 9. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup telst seld þjónusta gölluð m.a. ef árangur af unnu verki stenst ekki þær kröfur sem gerðar eru í 4. gr. laganna en þar segir að útseld þjónusta sem veitt sé í atvinnuskyni skuli ávallt vera byggð á fagþekkingu og í samræmi við góða viðskiptahætti sem tíðkast hverju sinni.

Í málinu liggur ekki annað fyrir en að tjón það sem varð á þifreið álitshbeiddanda megi annarsvegar rekja til þess að bensíni því sem dælt hafði verið á þifreiðina var ekki að öllu leyti dælt af henni áður en reynt var að gangsetja hana, hinsvegar vegna þess að tvígengisolíu var sett á þifreiðina. Verður að telja að hér sé um atriði að ræða sem falli undir þær kröfur sem gera verði til fagþekkingar þjónustuveitanda

samkvæmt 4. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup. Telst þjónusta sú sem seljandi veitti álitsbeiðanda því gölluð í skilningi 9. gr. laga nr. 42/2000 um þjónustukaup. Á álitsbeiðandi rétt á því að seljandi bæti honum það tjón sem rakið verður til hinnar gölluðu þjónustu. Um fjárhæð tjóns er ekki við annað að styðjast í málinu en reikninga sem álitsbeiðandi greiddi fyrir nauðsynlega þjónustu í kjölfar hinnar gölluðu þjónustu seljanda. Verður að leggja þá til grundvallar við úrlausn málsins og skal seljandi greiða álitsbeiðanda skaðabætur að fjárhæð 611.857 kr.

V

Álitsorð

Seljanda, Y, ber að greiða álitsbeiðanda, X, skaðabætur að fjárhæð 611.857 kr.

Áslaug Árnadóttir

Lárus M.K. Ólafsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir